

LYŠKÁNORA 59

Nepravidelný občasník pro vnitřní potřebu Nurnské družiny
Ponovorok 1073 Liscannor, Nurnská oblast, západní Gwendarron

* Motta tohoto čísla * Ubrousek * Myšilove, příteli... * Když do sna uvádám... * Proměny *
* Tichý sten ze rtů... * Cítím se pokrytý seschlými kůžemi... * Moskyti *
* Poslední výkřiky tuláka Klabzeje * Noční hlídka * Válka * Yasperův deník * Vůdcovy zápisky *

Motta tohoto čísla

„...Prostě jsem se na tebe přilepil a už jsem se tě nemoh zbavit...“

Dwin Tarkal

„...Ty bud' rád, že tě mám rád...“

Gerllod M. k Horáci L.

„...Ať si říká kdo chce, co chce, nejlepší jsou vždycky ovce...“

Zoltar Zemikosa

„...Nechávám v Liscannoru devěťadvacet tisíc zlatých. Co bysme tady tak ještě nechali?...“

Gerllod Moskyt

“...Blathela...”

Dwany Růžička

„...Ne!...“

Menhorian Nocturno Blathel z Cairn

Ubrousek

Klabzej Myšilov

Jak kráčíš ku smrti, stávám se člověkem
ač vlastní proměny sleduji s úlekem
Zase jsem člověku blížeji... o kousek...
zbloudím-li na záchod, užiji ubrousek

Myšilove, příteli...

Dobový dokument

Myšilove, příteli

Obracím se na Tebe jako na přítele, bývalého starostu a hlavně jako na člověka se zdravým rozumem.

Mám problém, velký problém. A obávám se, že nejenom já ale i celý Liscannor. Jak jistě víš, udělal jsem ve své funkci pěknou botu. Asi víš o čem mluvím.

Prvním chybným rozhodnutím bylo, že když jsem odpovídal na požadavky Hefta a postupně jsem mu všechny ty jeho zvhadilé požadavky odmítal, jsem nabyl dojmu, že mu alespoň v něčem musím nastavit vlídnější tvář. I já osel jsme mu povolil ten nešťastný sondážní výkop na místě díry po Kloze. Což jak jistě víš, vyšlo černé na bílém v Lyškánoře. Měl jsem tehdy mylný pocit, že to bude něco na způsob pískoviště, na kterém si ta kreatura vybije svoje hrabací pudy a bude od něj pokoj. Když jsem si uvědomil svůj omyl bylo sice pozdě, ale pak za mnou Heft přišel a chtěl po mně, jako po „starém příteli a dobrém chlapovi“, abych vyřešil jeho rodinné problémy ohledně Kníky. Zajásal jsem, neboť jsem si myslel, že tím vyřeším i ten výkop. S Heftem jsem se dohodl, že když zajistím, aby se k němu jeho dcera vrátila zanechá veškerých kopáckých aktivit na uzemí a v okolí obce Liscannor, nebude zde budovat žádná skladiště a bude se věnovat rodině. Bohůmžel, jsem tu dohodu s ním učinil pouze ústně u piva a podáním ruky. Zarazil jsem ho od jeho úmyslu zmocnit se Kníky násilím, čímž jsem mu zachránil pravděpodobně život nebo dlouhá léta v base. Ten pitomec si asi neuvědomuje kdo je jeho tchán! A vydal jsem se do Naglinu, kde jsem strávil několik vysilujících dní, když jsem každý den docházel do Ómorkovic rodiny a tam ze sebe dělal kašpara. Tvrdil jsem starému Ómorkovi i Fiale, že se Heft změnil, jak touží po rodině, a po klidném životě s ženou a dítětem a že celý ten jeho krach s povoznictvím byla pouze a výhradně nešťastná

náhoda. Podotýkám, že se celou dobu ke mně ta povedená rodina chovala krajně povýšeně a nedali mi ani oběd, takže jsem se musel stravovat k tom pajzlu party Karbon. Teprve poslední den mě vzali na milost a na oběd. Následující už znáš. Fiala s Kníklou se přistěhovali s požehnaním pana otce do Liscannoru a vše se zdálo v pořádku. To beztvárné hovado mě radostně plácalo po zádech a opět mluvilo a jakýchsi „dobrých chlapců a čestných ujednání“. Sice jsem od některých ostatních obyvatel musel poslouchat narážky na to, že jsem přivedl do Liscannoru „Naglinskou fúrii“, ale to mi bylo celkem fuk, neboť jsem se domníval, že je to přijatelná cena za udržení Liscannoru jako klidné a příjemné vesnice. Konec konců, Fiala nic špatného nedělá a svým způsobem jsem ji začal chápat. Život s takovým „čestným chlapem“ jako je Heft musí být skutečně očistec.

Šel čas a já se kochal svým diplomatickým umem, jak jsem to všechno vyřešil. Já blbec! Pak se objevili trpaslíci a pogromy...

Všechno se změnilo, když se jednoho dne objevil ten vůz s trámky na výdrvu a vzápětí začal Heft s Bolbuchem kopat tu díru na místě, kde se před lety zjevila Kloga. Přičemž se oba oháněli Lyškánorou, kde jsem to Heftovi povolil. V tu chvíli mi došlo, že mě ten mrňavec opět podrazil a jakou jsem udělal chybu, že jsem mu věřil.

Samotný výkop by až takový problém nebyl, jenomže já se bojím, že Heft opět udělá podraz (a po zkušenostech s ním se mi snad nikdo nemůže divit) a z toho výkopu se může stát něco horšího. A to se ještě může stát, že tam ti šílenci něco skutečně najdou! Obávám se, že nějaká dohoda s těma dvěma je velice těžká, neboť jsou to oba dosti problematictí jedinci (mírně řečeno).

V případě Hefta mám co do činění s notorickým podrazákem, který se sice velice rád ohání slovy jako čest, kamarád, dobrý chlap, případně „pučmipenízejátitovrátím“, ale praxe je jiná. Navíc trpí nadmíru vyvinutým trpasličím komplexem, což je s jeho ostatními vlastnostmi přímo vražedná kombinace. Bolbuch ten komplex má také a k tomu ještě otcovský komplex k Heftovi, takže ani on mnoho vyjednávat nebude.

No, proč ti to všechno píšu. Je zapotřebí s tím něco dělat, protože mi to upřímně řečeno přerostlo přes hlavu. Kdyby to ohrožovalo jenom mně, tak mi to patří, ale mám obavy o Liscannor, protože si dovedu představit co může nastat.

Možná jsou všechny mé obavy zbytečné a po vykopání sondážní jámy nic nenajdou a sami ten výkop zasypou a bude pokoj, jenomže je nutné se připravit na situaci, kdy tomu tak nebude. Pak by s největší pravděpodobností došlo k tak bouřlivému vývoji situace, že by to mohlo Liscannor přímo ohrozit. Jenom si představ kdyby se na jejich stranu ještě někdo přidal nebo by se v družině objevil další trpaslík. Při současné situaci, kdy je většina obyvatel ke všemu netečná by to mohl být velký problém.

Pokusím se Ti nastínit co jsem již v této věci podnikl a s tebou bych potřeboval některé případné kroky koordinovat.

Chtěl bych zdůraznit, že mi jde o pokojné vyřešení celé situace a v žádném případě si nepříji aby tekla něčí krev. Oba ty pomatence mám vlastně docela rád a uvědomuji si jejich velký přínos pro družinu. Nejde mi v žádném případě o nějakou pomstu na Heftovi nebo o jeho potrestání. Budu jen rád když všechno zůstane při starém.

Ten sondážní výkop jsem nahlásil v Nurnu a sjednal jsem si tam „odborný“ posudek na to kdy sondážní výkop přestává být pouze výkopem a začne se jednat o šachtu či důl. To byl ten „maník a týpek“, kteří se několikrát objevili ve vesnici. S jejich prací jsem ovšem hrubě nespokojen a právě proto bych se na pomoc úřadů mnoho nespolehal.

Dále jsem najal jako svého donašeče Zoltara Zemikosu, který mi má neustále hlásit co je ve výkopu nového, případně mi má okamžitě hlásit kdyby na něco narazili. Nemusím ti snad ani zdůrazňovat, že je tímto „úkolem“ nadšen a dle mého bych lepšího bonzáka těžko hledal. Je mi jasné, že máš proti němu mnoho výhrad, ale je lepší mít ho pod kontrolou tímto způsobem. Vyplatil jsem mu z obecního 500 zlatých, ale vzhledem k tomu, že jako rybníkaři jsem mu zkrátit gáži na 300 zlatých, místo původních 1000 zlatých, tak na to nakonec obecní kasa vydělala a ten trouba z toho má ještě radost a cítí se důležitě, což je asi jeho jediná touha.

Krajním řešením je samozřejmě vykázat Hefta z vesnice. Starostenské právo mi takovou možnost dává, ale to je skutečně jen krajní řešení a asi by to neproběhlo bez problémů. Většině voličů by to bylo jedno případně by to brali jako starostenskou zvůli (nesmím zapomínat na to, že Heft zatím postupuje v souladu s mým povolením a nějaká naše ústní úmluva nikoho nebude pochopitelně nikoho zajímat). Takže by to pouze

poskytlo prostor Bolbuchovi (jeho hysterické ječení o tom, že by to mohlo potkat i jeho si dobře pamatují). Bolbuch nebude nějaké argumenty vůbec brát, pouze bude Hefta bránit opičí láskou. A to ještě neuvažují, že by došlo k bitce (což se mi také doneslo z druhé ruky). To bych asi určitě nepřežil a co by bylo dál vědí jen bohové. No tohle je jenom náčrt situace, ke které asi určitě nedojde, ale co kdyby...

Jinak se také dá předpokládat, že za mého funkčního období se možná také nic nestane a v tom případě bychom se možná měli připravit na novou volbu starosty. Ideální by bylo aby jsi to byl ty. Já mám díky „případu Heft“ máslo na hlavě a ty víš co to všechno obnáší. Ještě by to mohl být Getd, se kterým je také rozumná domluva. Musíme však zabránit tomu aby se případným starostou stal Heft nebo Bolbuch. To by byla přímo katastrofa pro Liscannor! A o to oni budou bezpochyby usilovat. Pozor, opilý Heft se mi nyní svěřil, že při poslední volbě vůdce uplácel lidi, aby volili Bolbuchu. Mě bylo hned divné, že po tom jeho „přidělování peněz“ na minulé výpravě dostal tolik hlasů. Takže z jejich strany se dá určitě nějaká manipulace předpokládat. Myslím, že v případě koordinace příštích událostí bychom ale měli uchopení moci trpaslíky v Liscannoru zabránit. Naším problémem je ovšem celková lenost nějak události ovlivňovat. Jednak je to otrava za někým dolézat a něco mu slibovat a je to tak trochu nedůstojné. Přeci jenom už nejsou staré časy. Ale jestli bych si měl vybrat mezi Liscannorem v dnešní podobě a mezi Liscannorem trpasličích představ, tak klidně do toho půjdu.

Zoltar Zemikosa by snad nebyl až takový problém. Musí se mu něco nabídnout. Cokoliv peníze, funkce nemo třeba vyznamenání. Otázka je kolik mu nabídne druhá strana. Yasper, který mě už požádal o občanství, bude snad na naší straně. Sice se ještě moc neorientuje, ale zamiloval se do Narii, z čehož sice nemám až takovou radost, ale jsem natolik realista, abych si myslel, že tomu zabráním. Zvláště když ona jeho city opětuje. O Getdovi jsem se již zmínil, je to sice tak trochu panák, ale je s ním rozumná řeč. Menhorian ke všemu zaujme to jeho „neutrální“ stanovisko, ale snad má dost rozumu. Nebo přijde s nějakou třetí cestou. Magor Konopka... nemám tušení co se mu honí v hlavě. Až ta volba bude, mohou v ní být i další noví jedinci, což samozřejmě dává prostor na trpasličí intriky.

V okamžiku, kdy by ten jejich sondážní výkop skutečně na něco narazil a hrozilo by, že se ta zpráva rozletí do okolí, jsem ochoten jednat i násilně (ne vůči trpaslíkům, ale vůči tomu výkopu) a vyhodit

tu prokletou díru do povětří, děj se co děj. Pak klidně odstoupím z funkce. Problém je, že Heft mě vlastně zatlačil do kouta a nedává mi mnoho možností k manévrování a já nejsem Darlen Moorhed, abych mu ustupoval ve všem a stále. Už jsem těch ústupků učinil až dost!

No třeba jsou všechny mé obavy opravdu zbytečné a nakonec to všechno dopadne dobře a celé to moje rozumování je zbytečné. Přesto bych rád znal tvůj názor. Tak díky za to, že jsi mě vyslechl. Snad ti ani nemusím zdůrazňovat, aby jsi všechno uchoval v tajnosti.

Gerllod Moskyt

Když do sna uvaďám...

Klabzej Myšilov

*Když do sna uvaďám, přízraky ožijí
obludně zmotnělé včerejší momenty
s navhlým ubrouskem přisátým na pyji
děsím tu sebe sám, své spící fragmenty*

Proměny

Klabzej Myšilov

*Nejsem-li zraněný, zásadně nekňourám
na chudé sedláky bývám až drzý
když cítím převahu, oddám se krutým hrám
dokavad nespatriřm krev nebo slzy*

*Zrubán a poraněn zalezu do rohu
popelém poplením vousy i vlasy
schoulím se do klubka, proměním v mátohu
až by se ustrnul skalistý masiv*

*Jsem mužem proměny, náhlého pocitu
jednou tu stojím co dobrácký strýček
podruhé s vrískotem vrhám se z úkrytu
Připravte, hrobaři, rakve a rýče*

Tichý sten ze rtů...

Klabzej Myšilov

*Tichý sten ze rtů se umrlce nevzedme
mrtvola nikdy už nepodá udání
snažím se vysvětlit pošesté, posedmé
že ten, kdo popraven, sotva se ubrání*

*Nač býti milostiv, chytati jazyky
propouštět zajatce napospas svobodě
z pohledu principu nesloužit pod nikým
otázku přežití ponechat náhodě*

*Duši kdo otevře učení Smrkena
snadno se dobere prostého poznání
že rujné laně jen vůdčího jelena
podlehnou po lásce tesknému volání*

Cítím se pokrytý seschlými kůžemi...

Klabzej Myšilov

*Cítím se pokrytý seschlými kůžemi
v hrudníku práchnivé kosti mi chrastí
bídým svým životem k smrti jsem zmožený
už jenom nadávám, pliju a vraždím*

*Kampak jsem zabředl na cestách s Nurnskými?
Krvavou pěšinou do bahna hlubin
Ti, co jsme potkali, prdění do hlíny
a těm, co potkáme, jektají zuby*

*Kam se to běřeme?, snad kohos napadne
možná spíš bludně se točíme v kruhu
nad rovy mladými než slunce zapadne
ze slzí vykouzlí krvavou duhu*

Moskyti

Klabzej Myšilov

*K obci mám poznámku: Za dobu pobytu
vším jsem si sílicí invaze moskytů
Marné jsou postřiky, řízené sběry
rozdávat budou se moskytiéry*

Poslední výkřiky tuláka Klabzeje

Z pozůstalosti Klabzeje Myšilova

*Po zřešelé obloze plovají obláčky,
válím se na poli rozsekán na sráčky
Pole je bitevní a rány bolí
Proč jsem jen vybíhal? A proč jenom s holí?!*

*Jednou tak na seně válím se po ženě
ani náč nevzdychá, vypadá koženě*

*očíma skelnýma dívá se do mraků
Vždyť vůbec nedýchá... Klabzeji! Chlíváku!!!*

*Plazím se v kopřivách
podoběn užovce
jat vášní loveckou
číhám tu na lovce*

*Spatřil jsem zmateně pobíhat po place
nurnského maskota, hobita Horáce
který jak šílený hulálal: “Příšery!”
Jat vlastní blbostí vidává chiméry*

Noční hlídka

Jorchen Kierke

*Utápím se v hloubi svojí duše
stejně tak moji hraničníčti druzi
zatokal do tmy osamělý hlušec
jinak je ticho, jakoby všechny světa hrůzy
zemdlely v lůně černočerné noci
vlhkém a kyprém, vonícím po oměji
Semtam se blýsknou bělma našich očí
jinak jsme tiši, hotoveni k boji
Cítím se srostlý s jílcem svého meče
je to můj druhý, ocelový úd
pěšinu zběhů v tmavém stínu kleče
střežit nám velí hraničnický pud
Tu náhlý výkřik vyplašené laně
rozezní klidný hřeben mlžných hor
topoří údy - ocelové zbraně
Pěšinou běží malý tlustý tvor
a za ním soptí udýchaná žena
zřetelně slyším pleskající prsy
parchanty třemi zdá se ověšena
pracičky děti na hrdle ji dusí
Čepele hvízdly a zase je ticho
poslední děcko svalilo se právě
z hobita zivá rozšklebené břicho
a hlava ženy kutálí se v trávě
Horizont bledne, rozeklané hřbety
barví se linkou purpurové tuše
vnímám svých druhů tmavé siluety
utápím se v hloubi svojí duše*

Válka

Dle ústního vyprávění zapsal Dwany Růžicka

Klabzeje Myšilova probudilo soustavné bušení na dveře. Chvilí se převaloval na posteli a snažil se zavrtat pod deku, kde by se mu rány nezdály tak hlasité, doufaje, že dotýčný odejde. Bušení ale neustávalo, a tak byl ospalý druid přinucen vstát z postele a dojít ke dveřím. “Dobrý den, pane Myšilov, doufám, že jsem vás nevbudil”, pozdravil ho pošťák hlůva, přestože ho pohled na druidovu rozčepýřenou hlavu musel přesvědčit o opaku. Klabzej jen něco nesrozumitelného zabručel, pročež pošťák pokračoval. “Mám pro vás doporučenou zásilku, prosil bych to tady podepsat... děkuji. Poroučím se”. Hlůva pozdravil a rychlým krokem odkvačil k dalšímu domu. Myšilov si teprve tei všiml, že pošťák má přes rameno přehozen obrovský a zjevně naplněný pytel. Podivné, pomyslel si, obvykle Hlůva doručení zásilky zapil několika korbílky U hrocha, než se vydal dále.

Myšilov upřel pozornost k zapečetěné obálce. Co mu kdo může chtít, vždyť mu nikdo nepsal od... vlastně ještě nikdy mu nikdo nepsal. Rozlomil pečeť, otevřel obálku, vytáhl listek a četl. V tu chvíli se zcela probudil a nevěřil vlastním očím. Pro jistotu si celý text přečetl znovu. Vtom se za plotem objevila střapatá hlava trpaslíka Hefta. “Myšilove”, volal jen, co druida spatřil, “to není možný, dostals to taky?”. “Jo”, odvětil Klabzej. “Povolávák”.

Lide Gwendarronu, Moji poddaní.

V hodině, která udeřila, obracím se na vás jako na hrdé a oddané občany naší krásné země. Stín zmaru padl na naší hranici a hrdá gwendarronská krev byla prolita. Nemohu strpět pohanu a bolest, jenž nám byly způsobeny, a hodlám smést drzé nájezdníky z území, jež je nám tak drahé. Leží mi na srdci osud každého občana Gwendarronu ať už doma nebo v cizích krajích. Proto, abych uchránil svoji drahou zemi a milovaný lid, neustoupím ani o krok. Věřím, že tyto mé ideály spojují všechny mé poddané. Jedině tím, že budeme společně a rozhodně postupovat a budeme odhodláni podstoupit oběti nejvyšší, zachováme si svou čest a svobodu. Žádám všechny občany a obyvatele této země, aby spojili své síly tváří v tvář zákeřnému nepříteli. Nařizuji každému, kdo bude vyzván vojskem, aby byl hotov bránit svou vlast se zbraní v ruce.

Linthold syn Torganův

Územní vojenská správa Nurnského kraje vyzývá pana Myšilova Klabzeje, aby se dostavil k odvodní a rozřazovací komisi na Náměstí maršála Buštěráda č. 12 v době mezi 7 hodinou ranní a 4 hodinou odpolední do dvou dnů po obdržení. Neuposlechnutí rozkazu bude posuzováno podle vojenského práva.

Velitel

odvodní a rozřazovací komise, kapitán Pakosta

Odvedenci budou rovnou převeleni k jednotkám. Každý nechť si s sebou vezme:

- jídlo na 2 dny.

- jedno civilní oblečení.

- peníze do výše 10ti zlatých.

Ostatní osobní věci odvedenců budou uloženy ve vojenském skladu a vydány odvedencům nebo oprávněným osobám po propuštění ze služby.

“No tak já ti teda povyprávím, jak to vypadalo, když jsme šli do války”, povídá Gerllod Moskyt starému trpaslíku Bolbuchovi v hospodě U hrocha nad korbílky pěnícího moku.

“Mě povolali k mojí jednotce, a Gona taky, kdežto ostatní občani byli povoláni k odvodu. Po odvodu jim rovnou přidělili jednotku a všichni šli. Klabzej byl poslanej k polní kuchyni škrábat brambory, jako zamlada doma v Armidenu. Blatela poslali ke kopiníkům, kde se učil pochodovat s píkou a štítem, ten si užil svoje. Horáce tam původně poslali taky, ale desátník zjistil, že ať na něj řve sebevíc, hobit neudrží štít ani piku dost vysoko, tak ho poslali pryč a převedli do úřední písárny. Škoda, že Zemikosa ještě neměl občanství, tak se vojně vyhnul, a ten by jí zrovna potřeboval jako sůl”.

“A co Heft?”, zeptal se Bolbuch a svého trpaslického kolegu.

“Heft?”, zasmál se Gerllod, “tak toho neodvedli, protože prej má ploché nohy”.

Roku 10xx se proradný Gwendarronský

král, nechť na jeho hlavu naplíví všechny haterie světa, pokusil ovládnout naší krásnou zemi, když zákeřně zavraždil našeho milovaného panovníka, krále Horena, nechť mu bohové dopřejí věčné spočinutí. Avšak zle se přepočítal, kořistník, neboť lid se jako jeden muž postavil uzurpátorovi a hájil svou svobodu, o níž měl být lačnými spáry připraven. Mladický potomek zesnulého krále, princ Armant, který na svůj věk překypoval moudrostí i odvahou, se nezalekl nebezpečí a v těžké době se chopil povinností, jak mu velela památka předků jeho rodu. Postavil se do čela svého lidu a v epických bitvách na hlavu porazil lupičská vojska toužící znásilnit naši překrásnou domovinu.

Byly to těžké boje, ale zlovolný nepřítel se staženým ocasem prchl, aby zalezl do svých doupat a lízal si rány. Hromady mrtvol zůstaly ležet na bojištích, proud vyplavil na pobřeží vraky tisícovek lodí. Měly koho oplakávat vdovy, ale dobře jim tak, nebudou se již vlci sápat po naší zemi, poznávše odvahu našeho lidu a udatnost našeho krále.

“Takže Hefta neodvedli”, pokračoval Gerllod v načatém vyprávění, když před něj Pamilla Nórienská postavila další korběl chutného piva. “Ale on si myslel, že by měl zajít za Kalestem a zjistit, jestli by nebylo možný získat nějakou práci pro armádu jako družina. To ale nevěděl, že zrovna předtím Kalesteho někdo kuchnul, takže milýho Hefta zabásli a strčili do lochu jako podezřelýho. Pak se to ale nějak vysvětlilo, a Kalesteho agendu převzal někdo jiný, kdo začal organizovat tajný operace do Malikornu, tak Hefta vyslechli a pustili. Mezitím kontaktovali taky mě, takže se postupně situace vyvrbila tak, že jsem měl sestavit jednotku k proniknutí do Malikornu. Dovolili mi odvolat i družiníky přidělený k jednotkám, takže jsme se zase sešli tady U hrocha”.

“A kdo teda jel?”, otázal se Bolbuch.

“No tak jel jsem já, jako vůdce výpravy, pak Klabzej, Zoltar, Heft, Jasper, Horác, Nug, Frynn, Blatela a Gon”.

“Jojo”, ozval se malý hobit, který právě vešel a přisedl si k dvojici veteránů, “odvolali mě od mé jednotky. Původně jsem sloužil na severu jako ostraha hranic, ale když začala válka, tak nás převedli na jih. No ale náš kapitán v podobnejch situacích zjevně nebyl nováčkem a věděl, jak v tom chodit, takže jsme to zapíchli pár mil před Nurnem v bordelu, a tam jsme kempovali na státní útraty asi

tejden, než nás našli, a to jenom proto, že hledali, co je se mnou, jinak by si asi nikdo ničeho nevšim”.

“To je prosím armáda”, podotkl zakaboněný Gerllod. “Doufám, že toho vašeho kapitána na místě degradovali, ne-li popravili. Taková neposlušnost ve válce by měla bejt do nejprísneji potrestána”.

“No to zrovna né”, reagoval hobit, “ve skutečnosti ho povýšili a dostal medajli za statečnost, ale to asi nebylo za tohle”.

“Cože? Já bych to hnal vejš, bejt ještě v armádě”, rozčiloval se Moskytovic hrdina.

“Klid, Gerllode”, konejšil ho Bolbuch. “Pěkně se zhluboka napij a povídej, jak to bylo dál”.

Jelikož je pro mě ctí, že jsem byl pověřen zapsáním válečných událostí roku 10xx do Kroniky gwendarronského království, chopil jsem se tohoto úkolu s plíli a pečlivostí sobě vlastní.

Nejprve je třeba připomenout vztah obou států. Oba národy žily ve vzájemné schodě a míru už mnoho let a vzájemná spolupráce a obchod rostly. Za vlády gwendarronského krále Lintholda a mallikornského krále Horena, syna Aranova, se spolupráce ještě prohloubila, Linthold dostal za manželku Horenovu dceru Erennu a dokonce byla založena společná vojenská jednotka. Ne každému se však spolupráce obou států zamlouvala. Především pronikání rozvinutější gwendarronské kultury do mallikornského prostředí tradicionalisté těžce nesli. Horen navíc potlačil moc staré rodové šlechty ve prospěch rozvoje měst a samospráv podle gwendarronského vzoru, což šlechta těžce nesla. Ani obchodnické kruhy nebyly prosty opozice proti králově politice, neboť zrušení cel vedlo k zavalení trhu levným gwendarronským zbožím a snížením konkurenceschopnosti mallikornských obchodníků a řemeslníků. Další skupina odpůrců se rekrutovala z řad starého armádního důstojnictva, vesměs aristokratického původu, jehož moc byla omezena restrukturalizací armády podle gwendarronského vzoru a přijetím gwendarronských důstojníků kvůli vycvičení armády v moderních válečných metodách. Tato opozice se zdála být zatlačena do pozadí, ale o to prudčeji a rázněji se rozhodla prosadit k moci.

Samotné události vedoucí k válce začely

v samém srdci gwendarronské říše, v královském paláci v Nurnu, kde byl na státní návštěvě mallikornský král Horen, který byl během této návštěvy zavražděn. Vrah byl na místě zabit královou osobní stráží. Vyšetřování činu se vedlo v tajnosti, proto nebylo v mých silách zjistit nic bližšího o totožnosti vraha. Jedna verze říká, že šlo o zcela neznámého člověka mallikornského původu, druhá verze praví, že to byl člen či bývalý člen královské osobní stráže. Je poměrně dobře možné, že pučisté z řad vojenského důstojnictva měli kontakty mezi členy královské osobní stráže a mohli tam najít jednoho či více zrádců. Pro to, že do činu nebyl zapleten jen samotný vrah, svědčí jeho okamžitá smrt na místě z rukou osobních strážců, která znemožnila jeho výslech na mučidlech.

Ihned po té, co do Mallikornu přišla zpráva o králově skonu, začali vzbouřenci jedit. Je zřejmé, že vše bylo dokonale připraveno a zorganizováno, o čemž svědčí hladký průběh převzetí moci. Rozsah operací také jasně ukázal, jak široká byla protikrálovská opozice, bez velkého množství zainteresovaných lidí by nebylo možné je v tak krátké době úspěšně provést.

Vzbouřenci především vydali v celé zemi vyhlásit manifest, kterým odsoudili vraždu krále Horena jako dílo gwendarronského krále, který si přeje ovládnout Mallikorn. Již předtím doutnající protigwendarronský šovinismus vzplál naplno ve vlně vlastenectví a lidé se vesměs postavili na stranu vzbouřenců. Mallikornským králem byl ihned korunován mladický, ani ne osmiletý Horenův syn Armant, který se přirozeně stal loutkou v rukou vzbouřenců. V nastalém zmatku se vzbouřencům podařilo odstranit všechny vysoce postavené šlechtice a důstojníky prokazatelně věrné králi nebo se silnou vazbou na Gwendarron, řada z nichž ostatně byla jako nejbližší královi poradci v Gwendarronu s ním, protože nemohli do vývoje v Mallikornu zasáhnout, a na jejich místa dosadit věrné lidi.

Důstojnictvo na hranicích ihned dostalo rozkaz podepsaný novým králem: zaútočit na gwendarronské vojáky v příhraničních opevněních. Dlouhý mír se podepsal jak na kvalitě opevnění, tak na pozornosti vojáků, jelikož mallikornské i gwendarronské posádky v podstatě splynuly. O to překvapivější byl náhlý útok a bylo dobytو několik gwendarronských hraničních opevnění.

Další vojenskou akcí bylo vyplutí mallikornského vojenského námořnictva na sever směrem ke gwendarronu a napadení

gwendarronských lodí. Mallikornské námořnictvo pochopitelně nedosahuje velikosti a kvality gwendarronského, ale moment překvapení udělal své a roztroušené gwendarronské vojenské lodě hlídající spíše proti pašerákům než proti nějaké skutečné hrozbě nemohly odolat Mallikornské flotile. Bylo potopeno několik menších vojenských plavidel, ale především vojenská galéra Pýcha zámoré.

Od té chvíle nebylo cesty zpět. Válka vypukla, což umožnilo vzbouřencům vyhlásit po celé zemi výjimečný stav a odvodů. Útok na hranicích byl navíc prezentován jako obrana před gwendarronským vpádem, což stavělo vzbouřence do role vlasteneckých obránců země.

Gwendarronská strana byla vývojem událostí zcela překvapena. Zatímco v paláci probíhalo přísné vyšetřování a mrtvola krále Horena se připravovala na odvoz zpět do vlasti k pohřbení, přišly zprávy z Mallikornu a z hranic. Členové mallikornského královského doprovodu byli vesměs zadrženi v paláci, později však bylo většině povoleno odejít, když se zjistilo, že nejsou do událostí zapleteni a mnozí byli současnou mallikornskou vládou vypovězeni jako zaprodanci Gwendarronu a zrádci a byl jim zabaven majetek.

Dále byly povolány posily proveden odvod občanů. Válku v té chvíli ovšem přerušil náhlý brzký příchod zimy, který uzavřel průsmyky v Černých vrších a znemožnil námořní výpravy. Tak obě strany získaly čas. Gwendarron ho využil především k tomu, aby zjistil, co se v Mallikornu vlastně děje. Mallikornští vzbouřenci využili času ke stabilizaci a posílení své moci, dosažením vhodných lidí na klíčová místa a zlikvidování veškerého zbylého odporu. Navíc ještě zintenzivnila protigwendarronská propaganda. Obě strany zároveň posilovaly svou vojenskou moc.

Po nastoupení krále Armanta na mallikornský trůn vznikla rada, která měla ulehčit královým bedrům nést nápor povinností, přičemž bylo zřejmé, že v ní zasedají vůdci vzbouřenců, kteří skrze ní královým jménem vládou. Jejimi členy byli vrchní vojenský velitel, vévoda Drampan, starý aristokrat stojící proti reformám v armádě, velkohrabě Gebhran, bratranec krále Horena, představitel staré šlechty a odpůrce novot, baron Korlis Bucharar, vojenský velitel Isselu, velkoadmirál Horatioll, vrchní velitel mallikornského vojenského loistva, a markýz Vikran, Horenův zeť, jehož choť, princezna Bria, byla druhou nejstarší dcerou Horena po Erenně, a

jenž si tudíž zřejmě dělal naděje na možný zisk trůnu pro sebe. Neoficiálním členem rady byl navíc movitý obchodník Marius Dewolla, který zjevně pomohl financovat prvotní náklady vzbouřenců na přípravy převzetí moci. Hlavní slovo na řízení státu měli především první tři jmenovaní.

Když povolila zima, převzal iniciativu poněkud překvapivě opět Mallikorn. Zatímco gwendarronská armáda se shromažďovala na hranicích a připravovala odvety, mallikornští pod vedením Korlise Bucharara, který během zimy posílil svou moc a převzal velení nad celou východní částí Mallikornu, vpadli do Gergelu, čímž obešli gwendarronské pozice. Naštěstí hrdinský odpor gergelských zpomalil postup mallikoroanů, takže gwendarronská armáda se stačila vzpamatovat a přeskupit, než nepřátelé dosáhli jejich hranic. Až na několik drobných průniků se mallikornští na území gwendarronu nedostali. Při protiútku se již ukázala převaha gwendarronského vojska a mallikornská armáda byla nucena ustupovat.

Gwendarronská armáda zároveň zahájila postup v Černých vrších, kde bylo cílem zmocnit se hraničních opevnění, proniknout do Mallikornu a vytvořit tam předmostí. Během zimy mallikoroané opevnění vyspravili a posílili, takže boje byly velmi tvrdé, ale nasazení elitních vojenských jednotek se ukázalo být na síly obránců, a mallikornští byli nakonec zaháněni z hor.

Poslední útok se odehrál na moři, kde mallikornské loistvo nebylo soupeřem pro připravenou gwendarronskou flotilu, a v podstatě bylo smeteno z vodní hladiny. Tato tvrdá porážka velmi oslabilo pozici velkoadmirála Horatiolla, naopak vojenské úspěchy v Gergelu upevnily postavení Korlise Bucharara.

Zdálo se tedy, že gwendarronská armáda vítězí na všech frontách. Nicméně právě tehdy přišel z nejvyšších míst rozkaz k zastavení postupu a následně došlo k uzavření mírové dohody. Král Linthold se prý v Gergelu sešel osobně s Korlisem Buchararem a podepsali příměří. Dodnes se spekuluje, co vedlo k této dohodě, ale žádný názor nebyl spolehlivě doložen. Poměrně pravděpodobnou se jeví domněnka, že vzbouřencům padl do rukou některý z členů gwendarronské královské rodiny, ale kdo by to mohl být, o tom napanuje shoda, a královská rodina o celé záležitosti mlčí.

Válka tím skončila. Podle smlouvy zůstaly hranice Mallikornu s Gwendarronem na původní úrovni, dobyté území Gergelu zůstalo Mallikornu,

zatímco zbytek zůstal svobodný pod ochrannou gwendarronské říše.

Zatím je tedy mír. Je ovšem zjevné, že vzniklé nepřítelství mezi oběma státy nebylo uhašeno a budoucnost může přinést opětovné vypuknutí požáru válečného.

“No takže jsme byli znovu pohromadě jako jednotka”, pokračoval Gerllod, když ho opustilo spravedlivé rozhořčení nad konáním vojenské povinnosti některých důstojníků. “K nám byl přidělen nějaký Vernár Kotišan, původem mallikoroan, ale nějak dlouho žil tady”.

“Já si to pamatuju”, přerušil ho Gon. “Při hádce o peníze zabil věřitele, a tak musel prchnout, a prchnul sem. Mezitím mu zmizela manželka, takže tam šel taky proto, aby zjistil, co se s ní stalo. Proto tam taky zůstal, že jo”.

“No jo, tak nějak to bylo”, pokračoval Gerllod. “Ale to je jedno, prostě jsme měli průvodce, kterej zná Issel”.

“A proč zrovna Issel?”, zeptal se Bolbuch.

“Já to neřek?”, podivil se Gerllod. “No protože jsme měli za úkol jet do Isselu a najít tam gwendarronského vyslance, což byl nějaký Brandius Tolpin. To byl náš hlavní úkol”.

“A krom toho jsme měli zmapovat vojenské tábory v Mallikornu”, dodal Gon.

“No jo, pořád, vždyť bych to řek”, vyprskl Gerllod. “Tak dál. Měli jsme přejít Černý vrchy. Když jsme dorazili k tmnější posádce, tak nám řekli, že na přechod hor využívají pašerácký stezky a pašeráci mají za průvodce. No co ti mám povídat, pašeráci nás sice převedli, ale nabonzovali to mallikoroanům, takže za horama na nás čekali a přepadli nás ze zálohy. Málem tam zakukal Zemikosa, ale naštěstí jsme se probili. Pak jsme na hlídku narazili ještě jednou, už dál v Mallikornu, a ty jsme pobili taky. A pak jsme už dorazili do Isselu. Oni se naštěstí všude pohybovali ozbrojenci a vojáci, takže jsme nebyli moc nápadní, byl tam pěkný zmatek”.

“A co vyslanec, našli jste ho”, zeptal se Bolbuch.

“Jasně, že jo”, hned reagoval Gon.

“No, našli, ale ne hned”, uvedl věc na pravou míru Gerllod. “Jeho dům jsme našli prázdnou a hlídanej, ale zloději tam v noci pronikli, ale nenašli nic, jen že barák byl důkladně prohledanej. Naštěstí Kotišan někde zjistil, že měl milenkou, tak jsme zašli pátrat tam, a tam nám služebnictvo řeklo, že je oba zavřeli. Pak jsme sehnali adresu místního velitele a zástupce a kuchli jsme ho, protože u něj měly být vstupní povolení, ale nebylo tam nic”.

“To našťve, co”, zasmál se Bolbuch a zhluboka si přihnul z pěníciho korbele.

“No našťestí jsme tam pronikli neviditelný a taky jsme uplatili krysafe a našli starou stoku, která vedla pod vězení, takže jsme se do vězení dostali ze dvou stran. Tam stačilo krocnout stráž a dostali jsme Tolpina ven”.

“A s nim i nějakýho dalšího vězně, kterej nám dal tip na tu pokladnu”, dodal Gon.

“Dostanu se k tomu”, odsekl Gerllod. “Jo, vzali jsme ještě jednoho vězně. Ukázalo se, že je to pěkný kvítka, dělal pokladníka a zpronevěřil nějaký peníze, a nám dal tip, že zrovna budou převážet žold, tak jsme to šli omrknout”.

“Ale mezitím nás teda opustil Kotišan”, ozval se Gon, “kterej šel hledat svojí ženu, jelikož našel nějaký zprávy o ní v papírech toho velitele”.

“No jo, a taky Tolpin zůstal, že dá dohromady lidi na místě, který jsou proti vládě”, přidal Gerllod.

“Já si teda myslím, že chtěl hlavně najít tu svojí milenkou”, zasmál se Gon.

“To je možný, ale je to jedno”, prohlásil Gerllod. “Každopádně jsme se vydali mrknout se na ten žold, a fakt ho převáželi, ale ukázalo se, že je u něj dost velká ochranka a navíc s žoldem jel i nějaký velitel, nějak Buchar nebo jak se to...”.

“Bucharar”, doplnil Gon. “Jmenoval se Korlis Bucharar”.

“Jo, Bucharar”, přitakal Gerllod. “Tak jsme se na to vykašlali a vrátili se domů”.

Válka Gwendarronu s Mallikornem

vedená v letech 10xx - 10xx patřila k nejpodivnějším v dějinách Gwendarronského království. I několik let po jejím skončení zůstává stále mnoho otázek nezodpovězeno.

Především jak je možné, že stráž nedokázala zabránit útoku na krále Horena přímo v prostorách královského paláce? Je všeobecně známo, že do královského paláce se obyčejný smrtelník vůbec nedostane, a i těch několik vyvolených prochází přísnou kontrolou. Je zřehla nemožné si představit, že se po paláci volně pohybují cizí lidé, kteří číhají na cizí krále a podnikají na ně atentáty. Jediné přijatelné vysvětlení je zapojení bezpečnostních složek státu do celé věci a umožnění vrahům konat svou povinnost.

Také je podezřelý, že takzvaní pučisté převzali bez problémů moc nad Mallikornem. Díky soadku gwendarronského krále Lintholda s malikorskou princeznou jsou oba dvory provázány, a je obtížné představit si, že takový náročný úkol jako je ovládnutí státu byl dílem jen několika málo jedinců, kterým by se podařilo vše utajit. Opět se vrtírá myšlenka, že o tomto spiknutí musely odpovědné složky dávno vědět, ale nepodnikly nic k jeho potlačení, ba možná mu byly nápomocny, jak naznačuje zmíněná volnost vrahů.

Třetí věcí jsou podezřelé válečné operace. Boje se omezily na několik pohraničních potyček, nevelké námořní střetnutí a takzvanou bitvu o Gergel, která skončila rozdělením země mezi Gwendarron a Mallikorn. Všechny bojové akce zakončené podivným uzavřením příměří naznačují, že šlo o předem připravené divadlo sehrané jen proto, aby masy měly pocit opravdové války.

Takže tu máme otázku, jak došlo k tak snadnému atentátu na cizího krále přímo v nurnském paláci, otázku snadného převzetí moci a otázku podezřelých bojů svým rozsahem zdaleka neodpovídajícím silám, které mohly oba státy do války nasadit. Z nich plyne otázka, zda celá válka nebyla předem připravena a naplánována z nejvyšších míst.

Ptá se, proč by k něčemu takovému mělo dojít? Důvodů je mnoho. Především byla válka důvodem k vypsání mimořádných daní, což pomohlo zalepit pošramocenou státní pokladnu, stejně jako vysoké clo uvalené na mallikorské zboží. Nemaleým důvodem jistě byl územní zisk a obsazení nezávislého státu na gwendarronské hranici. Přestože je vojenská správa Gergelu zatím

vydávána za ochranu, je jisté, že posádka už odtamtud neodejde a postupně získá území status provincie.

Zájem na vyvolání války měly jistě především vojenské kruhy a vysoce postavení velitelé, které tak získali další vliv v gwendarronské politice. Budoucnost ukáže, jak s tímto vlivem naloží, a zda budeme svědky podobných akcí častěji. Přestože to vláda popírá, je známo, že ne všichni branci byli po skončení války z armády propuštěni. Tím se vláda elegantně zbavila některých nepohodlných osob, které nyní podléhají vojenskému právu a nemají možnost dělat problémy. V neposlední řadě je třeba zmínit vlnu vlastenectví, která se přehnala zemí a vyvolala dobrovolné sbírky a množství dobrovolných rekrutů pro armádu, což dále posílilo moc armády i krále.

Ve světle těchto důkazů vidíme, že jsme byli všichni podvedeni a ke spiknutí vůbec nedošlo na dvoře mallikorském, ale právě naopak přímo v srdci samotné naší země. Všichni dobří občané by se měli vysmát tvrzení o válce a požadovat potrestání viníků této habaiiury sehrané na oblouznění našeho lidu.

“A to bylo všechno?”, zeptal se Bolbuch otíraje si rukávem pěnu z vousů.

“Všechno”, potvrdil Gerllod. “Zpátky už to šlo v pohodě, doma jsme odevzdali dopis od toho Tolpina a hlášení o postavení vojsk, dostali slíbenou odměnu a bylo. Dál už nás jako družinu zjevně nepotřebovali, svůj úkol jsme splnili na výbornou”.

“Ale my šli ještě do války, vii Gerllode”, ozval se malý Gon, zatímco mával na Pamillu, aby mu donesla další pivo.

“Jo”, kývl Gerllod. “My dva jako dlouholetý vojáci jsme ještě narukovali ke svejm jednotkám”.

“Já dělal zvěda v horách”, vychloubal se Gon. “Těžká práce, hledat cesty, vyhýbat se pastem, a odhalovat přepady, ale uspěli jsme”.

“Ts”, ušklíbl se Gerllod. “Pomocné práce. To my jsme nesli hlavní nápor bojů. Měli jsme se probojovat jedním průsmekem do Mallikornu, tak jsme tam vltli, a hnali jsme ty drnohryzy před sebou, až se jim za patama prášilo. To byla pane bitva”.

“A pak?”, zajímal se Bolbuch.

“Co pak?”, skřivil obočí Moskytovský válečník. “Pak jsme vyhráli, a bylo po válce”.

“Jo”, potvrdil Gon. “Vyhráli jsme, a šli jsme domů”.

Co říci o roli takzvaných zvláštních oddílů během války s Mallikornem? Především je třeba zmínit, že po zavraždění Kwena Kallesteho se celá jeho sekce ocitla ve zmatku, neboť on byl hlavním článkem celé organizace. Jeho nástupci zjevně postrádali jak organizační schopnosti, tak cenné zkušenosti, a snažili se sestavit z nepřehledných stohů informací smysluplný celek, což se jim podařilo jen z velmi malé části. Přesto se v záznamech našly informace o několika osvědčených skupinách, které Kalleste využíval k nejrůznějším úkolům. Nutno ovšem dodat, že během této války došlo k naprostému selhání těchto skupin. Zda to bylo způsobeno nezávěsností vedení a špatným zadáním úkolů a cílů nebo nekompetentností těchto skupin zbývá zjistit. Přesto je zjevné, že Kalleste dosáhl značných úspěchů v používání těchto skupin, které jeho nástupci nedokázali napodobit.

Během zimy 10xx bylo do Mallikornu vysláno celkem 12 skupin s různými úkoly. Vesměs měly zjistit celkovou situaci v Mallikornu, náladu obyvatelstva, velikost vojska, jeho rozmístění a podobně. Dále měly kontaktovat gwendarronské občany usídlené v Mallikornu, vyslance či lidi s vazbami na Gwendarron a loajální staré vládě. Některé skupiny měly také úkoly provádět sabotáže v týle a narušovat vojenskou mašinerii Mallikornu. Většina úkolů však byla definována velmi vágně, neboť zadavatelé neměli přílišnou představu o aktuálním dění v Mallikornu.

Možná proto byla míra jejich splnění katastrofální. Ze všech skupin se pouze dvě vrátily jakž takž v celku, několik skupin zmizelo zcela beze stopy, z některých se vrátilo jen několik jedinců a několik mužů bylo nalezeno v mallikorských žalářích. Dodané informace byly více než kusé. Obecné informace o bojechtivé náladě obyvatelstva a nenávisti ke Gwendarronu nebyly pro samotné vojenské operace příliš prospěšné. Důležité informace, jako počty vojska a jeho rozmístění, byly naopak zcela chybné a matoucí. Nejen, že mallikorská armáda byla značně větší, než bylo hlášeno, do Gwendarronu nepronikla ani zmínka o

soustředění mallikoroanů na hranicích s Gergelem, a útok tam tedy přišel naprosto nečekaně a zastihl gwendarronskou stranu zcela nepřipravenou. Nepřekvapí proto, že ani většina dalších úkolů nebyla splněna.

Úspěchy tedy za neúspěchy značně zaostávají. Je třeba zmínit vypálení vojenského obilného skladu v Porsměrech a zlikvidování Kanice Treykalta odpovědného za zásobování severozápadní skupiny mallikornských armád, což narušilo dodávky jídla do některých posádek. Dále se podařilo kontaktovat některé osoby věrné gwendarronskému trůnu, od nichž se podařilo získat konkrétnější zprávy o celkové situaci, případně tyto osoby zorganizovaly ohniska odporu proti vládě či evakuaci pronásledovaných lidí z Mallikornu.

Celkově je však třeba přiznat, že použití zvláštních oddílů dopadlo v mallikornské válce fiaskem. Pro budoucnost je třeba se z této situace poučit a neopakovat chyby. Především je třeba podrobněji probrat zápisy zanechané tu Kwennem Kallestem, z nichž by mohlo vyjít najevo, jak se mu dařilo tyto skupiny úspěšně používat ve prospěch Gwendarronu. Až po vyhodnocení těchto zpráv by se mělo rozhodnout, zda se používání těchto oddílů v budoucnu vyplatí a za jakých podmínek.

Yasperův deník

Nalezeno v pozůstalosti Yaspera, manžela Narií Moskytově.

Toto jest část života Yaspera ~~Protektora~~ nyní beze jména, které obětoval své výchově, poslání a svému lidu.

Narodil jsem se 4.7.1043 v horském údolí na pomezí Olvornu. Ti ježto jsem nazýval svým lidem se zabývaly v horském prostředí ponejvíce pastevectvím a obchodem s místní komunitou trpaslíků. Dávne krvavé nepřátelství mezi lidmi místním trpasličím klanem bylo ukončeno dohodou kterou uzavřel můj pra, praděd a otec dnešního protektora trpaslíků.

Hlavní rodiny ježto garantovali dohodu, zjednodušeně ..vše pod zemí patří trpaslíkům, vše na zemi patří lidem, se nazvali protektory a stali se strážci míru. Tak já i můj bratr Zuit jsme často byli hosty trpaslíků, stejně tak Olin, syn trpasličího protektora se stal naším častým hostem. Trpaslíci pěstovali svá řemesla my jim prodávali potraviny a obě komunity vzkvétaly.

Teda až do velkého sesuvu hory Orin ,který odkryl zlatou žílu. Trpaslíci pozvedly Sekyry, lidé začaly plést tětivy. A odtud se datuje ztráta mého jména.. Vědom si šancí kterou měli mí lidé v otevřeném střetu s opancéřovanou trpaslickou domobranou jsem uzavřel d'áblův pakt. Prozradil jsem trpaslíkům datum přepadu nového dolu, který nabyt ani na povrchu, ani pod zemí, výměnou za mír. Tento trpaslíci docílily tím že po odražení nájezdu, propustily všechny zajatce a strhli celý zbytek úbočí a tím uzavřeli horní část údolí. Takto jsem se stal z protektora zrádcem a psancem svého lidu.

Pak jsem se protloukal jak se dalo a rozvíjel svůj vztah k jemným mechanismům. Mám rád když mne nazývají zámečníkem.

Až jednoho dne jsem se v zapadlé více seznámil s veselou partou hrdlořezů ježto sama sebe zvala nurnskou družinou. Tam jsem pak získal práci na rekonstrukci školy v Liskanoru a ubytoval se v místním hostinci “u Jeremiáše”.

První dobrodružství s nurnskými jsme byli najati panem Osvarem k osvobození panství Zmořeň na pomezí Malikornu a divočiny. Dobrodružství mělo komplikovaný průběh vzhledem k vraždě lichvářky jménem Kupřena a posléze i dvou královských gardistů ježto nás pronásledovaly. Po dojezdu na Zmořeň jsem byl zabit stínem a prožil krátkou dobu jako duch. Tam jsem uzavřel přátelství s púltrolem Nugem, který se také procházel po Zmořní ve stavu víceméně průhledném. Později se nám oběma podařilo zmrtvýchvstání v souvislosti s porážkou entity která věznila jejich energii. Panství vráceno pod správu pana Osvara a mallikornskou vlajku, my dostali milost za spáchané zločiny. Zajímavé jako by to byl můj osud v kostce – zákon, tradice, zločin, milost, nmo uvidím co bude dál.

Po návratu jsem získal místo školníka v Liskanoru s platem 1000 zl.ročně které my byli neprodleně vyplaceny. Dokončil jsem školení související s přestupem na 4.úroveň.

Po čase byla Nurnská družina naverbována do speciální jednotky pro práci v Malikornu(roční kontrakt – 10 zlatých/den), zjištění obecné nálady, zjištění popř. nalezání gwendaronského velvyslance p. Brandiuse Tolpina. Nafasoval provaz, municí, dýky, jídlo a 100 zl.zálohy. K tomu propůjčen kůň se sedlem. V Argenu jsme se vydávali za žoldnéře z Lugrapsu. Z domácností Tolpinovi milenky hraběnky Marion

bylo zjištěno že Toplin sedí v místní citadele. Zajali jsme Fivola Pata, důstojníka z citadely, získané informace byli nerelevantní za což byl inhumován. Následovalo vloupání do citadely a Tolpinův únos. Poté přechod hor do Gwendaronu a propuštění z aktivní služby(fůůůůj, já ve službě až je mi z toho zle)

Získal jsem místo pomocného učitele v Liscanorské škole, obor Pracovní výchova – plat cca.200zlatých(nevyplacen) + rákosky tří rozměrů(dívky,hoši,krolové) a vytvořil truhličku na poklady. Dál bydlím u Jeremiáše, kde mám malou dílničku v místnosti s krbem(jen pro upřesnění kvůlivá eventuelní sporům o bydlení)

Najat s Nurnskou družinou olarským obchodníkem Frisem Hortusem k získání pohřebního palcátu z hrobky knížete Thoruse. Náš kontakt v Olaru byl Sigull Heret, kde jsme se dozvěděly o konkurenčním boji(obchodním i sběratelském) mezi Hortusem a místním starožitníkem Hermanem. Podařilo se najít hrobku a palcát vyzvednout za znepokojivých signálů o tom, že palcát vládne podivnými silami. V bojích v okolí hrobky nás navždy opustil kouzelník Goran zasažen do zad bleskem od našeho proradného hlídače koní – dám si na něj pozor. Před naším příjezdem do Olaru se k nám připojil imbecilně se chovající i imbecilně vyhlížející krol – uvidíme co se z něj vyklubá. Jelikož jsme se rozhodli zjistit o co jde dali jsme možnost protinabídky starožitníkovi Hermanovi. Toto vyústilo v útok Hermana na Nurnskou družinu i Heretův dům, neboť nevěděl kde se palcát nachází. Na obou stranách bojovaly podivně zmutovaní lidé(teda bývalí lidé) V bojích umírá přítel trolokrol Nug, starožitník Herman i sám Hortus. Statečným z naší družiny se podařilo z plamenů, které zachvátily jeho dům zachránit část jeho starožitných sbírek.

O slavnostech 16. ledna jsem se seznámil s Gerlodovo krásnou sestrou Nariou a zamiloval jsem se do ní. Odrázel jsem neapný zájem ze strany Zemikosi který o ní projevoval. Po nějaké době jsem jí daroval zlatý prsten s perlou v ceně 500 zlatých. Bohužel náš počínající vztah se rozhodla narušit její matka, tím že ji odeslala zpět do internátní školy v Rozkolci. Něco s tím budu muset udělat.

Zaplatil jsem na rok dopředu Jeremiášovi z Čiklu zs sebe i koně 650 zlatých. Vyinkasoval jsem 400 zlatých za práci na místě školníka pomocného učitele.

25 února do hospody u Hrocha přijel

podivný púlčík Corta Vous se dvěma kumpány. Přišel s ulitlou historkou o tom že jeho družinu pronásleduje snad jakási kletba a nabídl 30 000 zlatých za eskortu do Antrinu. Při výjezdu jsem přijal 500 zlatých o Hefta za to abych volil Bolbucha. Vzhledem k tomu, že po Gerlodovi by to byla druhá volba, souhlasil jsem. Bohužel se stupidní Heft pokusil uplatit Gona za 2000 zlatých grrrrr, a navíc se ožral a provalil zmanipulování voleb. NIKDY SE K TOMU NESMÍM PŘIZNAT. A NIKDY UŽ NECHCI MÍT NIC SPOLEČNÉHO S HEFTEM. Jestli přijdu kvůlivá tomu o možnost se dvořit Narie, jelikož se Gerlod nasere, podříznu někde Hefta jako kuře. Jinak cesta do Antrinu byla fakt vcelku nezajímavá. Po Cortovi šel nějaký kněz vyvolávající podivné levitující chapadlovité přízraky a ještě si najal partu lupičů. Dva útoky jsme odrazily a odmítly zaútočit na lupičský tábor, jelikož nepřítel byl varován a akce se jevila nepřiměřeně riskantní. Cortu Vouse a jeho společníky jsme v pořádku dopravily do Antrinu. Zolter Zemikosa se projevil jako zbabělý prase neb po cestě do Antrinu svedl dceru hostinského pod příslibem manželství a po cestě zpět ani nenasel odvahu se ji podívat do očí a raději nocoval ve škarpe. Pokud se někdy v budoucnu přiblíží k Narie tak mu tuto příhodu připomenu a poté mu zlámou obě ruceJ

Po návratu jsem dal do pořádku školu a vyrazil za Nariou do Rozkolce. Koupil jsem jí přívěšek za cca.100 zlatých a strávil jsem tam dva měsíce a viděl ji tak obden, občas i obnoc J. Po návratu jsem rozjel stavbu domu na severo východní straně rybníka a začal zpracovávat Moskytovi kvůlivá Narie.

28.7.1069 přijel do Liscanoru posel s pozvánkou pro Nurnskou družinu na narozeniny bývalého člena nurnské Dyniho Logodona. Narozeniny se budou konat ve vesničce Rohovina na úpatí Černých vrchů. Bolbuch mi bezúročně půjčil 2000 zlatých, takže můžu dokončit stavbu domu. Poté se k velké nelibosti Myšilova konala dražba plodů Janternu. Ten strom je opravdu nádherný, leč vůbec nechápu přístup Myšilova k zacházení s jeho plody. Tak nějak vůbec nerozumím jeho přístupu k přírodě. Asi je to tím že je druid.

Od družiny jsem se odpojil na odbočce na Rozkolec a strávil dva večery s Nariou. Trochu mne překvapila tím, že navrhla společný útěk. Přeci jen si Gerloda moc vážím na to abych mu de fakto unesl sestru. Zatím se mi podařilo Nariu umluvit k tomu, že ještě počká a já se na této výpravě

pokusím získat Gerloda na naši stranu a společně se pak pokusíme umluvit jejich matku. Konec konců vždy může Naria zkusit předstírat těhotenství.

Čas strávený s Nariou znamenal že jsem naneštěstí prosvíhl Dyniho oslavu. Dorazil jsem po odjezdu numnských z Rohoviny a bylo mi řečeno že na úpatí černých vrchů byl přepadem mčedňý důl. Vzhledem k tomu že důl se nalézá na území Kardamské autonomie, nechťel místní vojenský velitel riskovat střet s místními úřady v případě vyslání vojenského vyšetřovatele, tak najal naši družinu aby provedla pokud možno šetrným způsobem šetření na místě neštěstí. Nurnské jsem našel zabarikádované v dole se skupinou podivných individuií říkajících si Hordajovi chlapi. Tvrdí o sobě že jsou elitní gwendaronská jednotka sloužící v místní autonomii. Popíší nám cestu do Kardamu a nabídnou společné cestování. Gon je z nich úplně mimo a Myšilov také. Bohužel Gon obdivem a Myšilov nedůvěrou. Jeden by jim nejraději leštil lápe, druhý by je nejraději zahlušil v první zatáčce. Menhorian jako vůdce souhlasí se společnou cestou do Kardamu, takže našťestí vítězí rozum – jdem sice s nimi leč jako samostatná skupina. V Kardamu se setkáváme se starostou a vzápětí přicházejí problémy v podobě skřetů, nemrtvých a moru. Strávím se svědkem smrti Gerloda v bývalém sídle jednoho z místních patronů. Naštěstí místní kouzelník, mno spíše šaman Wulfgar Kožený, kterýžto se k nám přidal cestou zjistil jak manipulovat s jedním z artefaktů po starém patronovi . Tudíž za pomoci artefaktu, Wulfgara a trochy krve(í mě) se podařilo Gerloda oživit. Jen je tak trochu mimo. Snad se to zpraví. Musím zmínit že tento artefakt byl použit na naše kouzelníka, Menhoriana Blatela, který pomocí černých čarů stvořil nemrtvou stvůru. Teď skřeti nebyli jediní, kteří disponovali touto zbraní. Pak se rozhodl tuto stvůru opět uložit pomocí temných čarů zpět což ho stálo život. I on byl oživen. Asi abychom se měli komu smát.

Po návratu Narniina matka zlomená dozvuky Gerlodova úmrtí a oživení souhlasila s naším sňatkem. Nyní je toho moc, takže dál jen hlavní události.

... svatební noc....
..dokončení domu

..Zemikosa má zákaz přiblížit se k Narnie na míň než dvacet sáhů...
..smrt Hefta (nemám v ní prsty)
..narození dcery – Eowin
..rozšíření Zemikosova zákazu i na Eowin
..přestup na sedmou úroveň
..opět se vracíme do Kardamu, nemám z toho dobrý

pocit, zkusím po cestě doplnit deník

Vůdcovy zápisky

Zápisky a hlášení, zaznamenané vůdcem druhé kardamské výpravy, Gerllodem Moskytem

Obecně známé údaje

Hlásit se ve staré pevnosti u Molena Varžice (případně Homana Dura) - upřesnění

Návrat do Kardamu - podle všeho je území obsazené zčásti nemrtvými a zčásti skřety, průzkumný výsadek cca 20ti vojáků provedený z moře přímo do Kardamu zmizel beze stopy. Na jihu Gwendarronu je cca 7-9000 uprchlíků, Gwendarron má zájem je odsunout zpět přičemž nehodlá investovat ani zlaták, podle všeho ovšem Gwendarron na celé situaci vydělal neboť se při vyklizení území podařilo zajistit městskou pokladnici (v řádech stovek tisíc - to nás ovšem nezajímá). Malikorn se podle všeho do této situace nemíchá.

- zjistit zdroje pitné vody
- možnost znovuosídlení
- celková situace
- situace s tunelem
- případně vytipovat mezi uprchlíky vhodného vůdce
- je toho víc - další věci mám napsané v deníku

- problém toto poslání bylo původně nabídnuto Hordajovi (či spíše nařizeno - byl stále v aktivní službě) ten ovšem odmítl a cca před týdnem zmizel

Vedlejšíak

V Nurnu žije jistý Kroupák, bývalý občan Kardamu (kudůk), který chce abychom mu do tří měsíců (podle všeho se však dá i trochu přetáhnout) dovezli truhlu (cca 5-10kg těžkou) - truhla je pod zámkem v Kardamu v Chlebové ulici č.5 (domovní znamení racek) - za to nabízí 25000,- (ten klíč teď má ta povedená partička - takže ho z nich nezapomenout vyrazit !)

- takže připravit se na delší výpravu v kraji, kde podle všeho bude špatný přístup k potravinám a asi i vodě - podle všeho je lepší jít přes Kozlí Vrchy. Pěšky - maximálně vzít nějaké muly. Je možné se tam nechat dopravit i lodí, ale.....

- vyřídít tu trapnou situaci s pochybnými posílky - vyrazit z nich klíč a pak jim velkoryse nabídnout členství v družině (však oni se časem usadí i když možná ten drzej hobit bude muset dostat pár fack) - ovšem až po volbě vůdce, aby náhodou.....

Pochod do Kardamu

22.3.1072 - ubytování v hostinci U dvou patronů (Therfast) - sbírání informací

22/23.3. 1072 - v noci veliký požár trhoviště (s největší pravděpodobností založen úmyslně, aby byl kryt útek Kočmy z vězení)

23.3.1072 - pátrání po uprchlém Kočmovi, návštěva Vávy (kardamská “věštkyně” se znalostí kardamských poměrů

24.3.1072 - zjištěn úprk cca 100 kardamských utečenců směrem k Šedým vrchům - očividně následují uprchlého Kočmu, který se prohlásil patronem (což dokládá tím, že našel jeden z posvátných artefaktů - meč Kazadara Jezdce)

24.3.1072 - dopadena skupina uprchlíků (jižně od Therfastu cca 10mil) - naprostá nemožnost dohody se zfanatizovaným davem - v následné bitce zabito asi 20 mužů včetně Kočmy, ženy, děti se rozprchly po okolí, zajištěn Kočmův “artefakt” - očividný falzifikát - návrat do Therfastu - po předešlých událostech s požárem je město zajištěno vojenskými posilami - poslána zpráva do Staré pevnosti v Nurnu

25 - 26.3.1072 - pochod k moři

27.3.1072 pochod k Pobřežní stezce, bitka se skupinou skřetů. Ztratili jsme Thorana Arda). Jednalo se o skupinu, která přepadla místní usedlost v počtu cca deseti jízdních (vlci) i pěších skřetů. Usedlost i obyvatelé zachráněni, z jejich výpovědi vyplynulo, že se se skřety setkali poprvé, velice těžká domluva vzhledem k duševním schopnostem usedlíků (degenerace) - odeslána další zpráva určená do Therfastu - ovšem jestli dojde nejsme schopni zaručit

28.3.1072 - Najmut potulný hobit Dwany Růžicka (ó ty náhody), nalezení Pobřežní stezky. Zjištěna její neprostopnost pro muly, porážíme je a postupujeme s veškerým nákladem dále. Po celou dobu jsou nalézány stopy potulujících se skřetů !!!, kteří se v těchto končinách očividně pohybují již delší dobu

28.3.1072 - Nalezena hláska Racek - totálně zničená mohutným výbuchem, celá nadzemní část vyvržena do nedalekého jezírka. Průzkum zatopené části, nalezeny tři mrtvoly vojáků. Napadení skupinkou skřetů včetně šamana. Padl Krop.

28.3.1072 - Táboření v zátočině - možnost vylodění z moře pomocí člunů.

29.3.1072 - Pochod, večer táboření přímo na cestě.

30.3.1072 - Příchod do Kardamu! Město totálně zničené, vyrabované z větší části spálená. Voda z řeky nepoužitelná. Voda je kontaminovaná sírou. Pokus o průzkum radnice. Tuhý boj se současným “vládcem” Kardamu. Napadení množstvím nemrtvých (ghúlové, fextové). Podle všeho byli všichni tito “nemrtví” přivedeni k “životu” skřetím šamanem Arghalem. Značná část nemrtvých byla tvořena bývalými gwendarronskými vojáky pocházejícími z průzkumné jednotky kapitána Norhanda včetně něj. Šaman byl nakonec zabit. Část radnice destruována výbuchem. Padli - Yasper, Horác a tlumočník Zaboja. Podařilo se zachránit bývalého starostu Nunváře Pilatušu a hobita Lipiho Hopkala, který pochází z z tzv. Domoviny. Jejich výpovědi přiloženy. Dále byl podle všeho zajištěn důležitý předmět - jakýsi osmiboký hranol, který dle Pilatušovy výpovědi byl zdrojem šamanovy nekromantské síly.

1.4.1072 - Průzkum města a přístavu. Nejsou zjištěny žádné další skřeti ani nemrtví. Přístav by podle všeho mohl být použitelný.

2.4.1072 - Další průzkum města. Nalezen vchod do tzv. Roury - únikového tunelu z města. Podrobný průzkum. Podle všeho lze prohlásit, že Roura nebyla objevena! Vchod opětovně zamaskován. Opuštění města . Pochod k bývalému klášteru s posvátným stromem nad městem. Město obsazené skřety. Jejich pobití a následný průzkum podzemních prostor. Objeven hrob dvou tzv. Patronů - Věrná Ratolest a Demuise Pastýře. Závažná skutečnost - Demuis Pastýř trpěl postižením, které je známo jako “vlčí tvář”. Z výslechu jednoho zajatce vyplynulo (tlumočil Pilatuša), - viz příloha. Následuje pochod k místu, kde jak víme z minulé výpravy do Kardamu bydlel jeden z lidí Hordajova oddílu muž jménem Derfler Malovec, známý spíše pod přezdívkou Zmrzlý, který je rovněž postižen “vlčí tváří”. Obydli

nalezeno, včetně místa, které nebylo vyplněno a je velmi dobře zásobeno vojenským materiálem. Zanechán vzkaz

3.4.1072 - Průzkum pohřebiště blízko města. Děsivé odhalení stovek nemrtvých, kteří jsou očividně připraveni k dalším akcím.

Nalezen vzkaz od Zmrzlého. Pochod k průsmyku na místo srazu. Setkání se Zmrzlým. Zjištěno množství poznatků o událostech v Kardamu za poslední dva roky. Zmrzlý zde vede jakousi osobní partyzánskou válku proti skřetům. Zná i polohu jediného zdroje pitné vody u pobřeží, který ovšem zatím odmítá prozradit (podle všeho u něj skrývá někoho blízkého nebo blízké). Domluvena další spolupráce. Z jeho výpovědi i dalších poznatků se lze domnívat, že nepřítel chystá něco velkého v oblasti bývalých Marvardových lesů - či spíše pod ní. Je to místo kde se ztrácí řeka, která následně ústí u Kardamů. Zmrzlého skutečné jméno je Derfler Malovec !!!

4.4.1072 - Pochod k místu známému jako Lačná zem.

5.4.1072 - Objeveno místo, kde řeka mizí v zemi (Lačná zem). A sem přitéká čistá a neznečištěná! Následně nalezeno ústí do podzemních prostor, zjištěna přítomnost skřetů. Rozhodnuto o průzkumu - Bohové s námi.

6.4.1072 - Vstup do podzemí. Průzkum. Nalezeny očividné trpasličí základy, rozsáhlé prostory. Boje se skřety. Příchod k podzemní řece. Vysvobozen zajatec - člověk Zuit. Násilný přechod řeky - další boj se skřety a obry. Zajištění velkého množství materiálu "magické" podstaty. Následná likvidace nahromaděných zásob a spojovacího mostu. Další prohlídka podzemních prostor. Toto podzemí bylo vytvořeno trpaslíky ještě před příchodem lidí a jejich patronů (ostatně jako všechny starší stavby na tomto území, včetně tunelu), možný argument proti kardamským nacionalistům

Celkem pobito na třicet skřetů a čtyři obři

Při opuštění podzemních prostor objeven tábor skřetů (cca 200)

8.4.1072 - 12.4.1072 setkání s podivným "člověkem" jménem Werf Stein (vlkodlak). Návrat k místu setkání se Zmrzlým, opatrování zásob (v Kardamu - jídlo, voda zpět u Lačné země), zde stále táboří skřeti, doprovázení šamany). Mezitím příchod Zmrzlého, navržena spolupráce. Zmrzlý nám ukazuje

jediný zdroj neznečištěné vody na západním pobřeží - viz mapa. Dále zjištěno, že zde Zmrzlý ukrývá manželku ve značném stupni těhotenství. Domluvena další spolupráce spočívající ve výměně informací a doprovodu Zmrzlého a jeho rodiny do bezpečí Gwendarronu. Kirche ponechán coby odborný dozor u těhotné, neboť Zmrzlý chce ještě mezitím navštívit Rouru.

13.4.1072 - 15.4.1072 - pochod "Rourou". Tunel není stále objeven skřety !

16.4.1072 - Rozhodnuto kvůli dalšímu průzkumu oblasti vrátit se ke Zmrzlého úkrytu po povrchu přes místo zvané "*****", Další setkání s Werfem Steinem - z jeho výpovědi vyplývá, že u místa zvaného "Demuisův oud" táboří velké množství skřetů (jedná se prý o tisíce). Průzkum místa "*****", objeven tajný vchod. Průzkum místa - další indicie k místním legendám.

17.4.1072 - 18.4.1072 - pochod obtížným terénem, další napadení skřety.

19.4.1072 Průsmyk a křižovatka. Opět skřeti (jedná se vždy o cca 10ti člennou skupinu, která je podporovaná šamanem. Podle všeho se jedná o mobilní hlídky. Přechod přes křižovatku. Mrtví ožívají (Zombie, ghúlové) - zatím se nezda, že by je někdo kontroloval.

20.4.1072 Příchod do Zmrzlého úkrytu. Jeho manželka (Jmenuje se Velchin Turnovská a pochází z Gwendarronu) zatím stále neporodila. Na Zmrzlého naléhání se všichni vydáváme na pochod do Gwendarronu!!!

21.4.1072 - 26.4.1072 Pochod pobřežní stezkou. Po cestě u místa bývalé hlásky Racek střetnutí s velkou skupinou skřetu, doprovázenou dvěma šamany a třemi obry. Padli Frynn Konopka a Zuit. Během boje Velchin porodila syna! Další cesta již bez komplikací.

26.4.1072 - příchod do přístavu.

27.4. Vyplutí do Nurnu

2.5.1072 - přistání v Nurnu

Stručné shrnutí :

I. Kardam

1. Stav země Kardam
2. Mapa Kardamu
3. Stav města Kardam
4. Zdroje pitné vody

5. osud hlásky Racek
6. Osud oddílu kapitána Norhanda
7. Ostrůvek s majákem
8. Odhad síly protivníka
9. Roura
10. "lidé" v Kardamu

- Kardam je zamořen skřety, kteří využívají nekromancii, výbušniny, obry, šamanskou magii. Přicházejí podle všeho od východu z oblasti Gergelu. Jejich hlavní shromaždiště se nachází v místě zvaném Demuisův oud. Skřeti jsou podle všeho sdružují do tlup pod vedením šamanu. Vládne mezi nimi jistá rivalita, bezpochyby je musí "zastřešovat" další síla. Nicméně jejich organizovanost je poměrně vysoká - funguje něco jako "centrální péče o mláďata", prostituce, hustá síť hlídek v kraji, předávání rozkazů - atd. Celé území je totálně vyjedené, obstarání potravy je krajně obtížné. Skřeti musí být zásobováni od východu .

- Pozitiva - nebyla objevena Roura, Kardamský přístav je použitelný k vyloštění a 21.4.72 se zdál vyklizený. Nalezen zdroj pitné vody kus od Kardamu a potvrzeno, že voda před Lačnou zemí je pitná (viz mapa). Přerušena výroba výbušnin v Lačné zemi.

- Negativa. Skřetů je značné množství. Projít skrz území Kardamu je bez použití magických prostředků velmi obtížné. Skřeti využívají obrů, nemrtvých a výbušnin. Podle všech náznaků již pronikají na území Gwendarronu. Jaká síla za nimi stojí je zatím otázkou.

II. Návrat obyvatelstva

- zachráněn starosta Kardamu Nunvár Pilatuša a navázána nadstátně dobré vztahy s Derflerem Malovecem (Zmrzlý) - oba mají nezpochybnitelné zásluhy. Snad se podaří nalézt meč Kazadara Jezdce.

*Tuto Lyškánoru připravil k vydání
Jorchen Kierke*